

Geldi Memleketim Göze

– Ahmet Yüksel · 20 Ekim 2015

Boşu boşuna sorma
Hiç, sorma.
Şu güzel memleketim, bir tuhaf oldu
Boynunu, her belaya, her önüne gelene büker oldu
Çaresiz bir vatan oldu, yorgun memleketim.
Her halde, geldi' de göze.

Hal kalmadı, çiğnene, çiğnene
Hiç sorma!
Tersler oldu insanlar, laf söyleyen birine.
Bir tuhaf vatan oldu, benim yorgun memleketim.
Her halde, geldi göze.

Kara bulutlar çöktü, üzerine.
Ne rüzgâr ne fırtına, hiç biri fayda etmez oldu güneşin görünmesine.
Ve!
Hüzün yağdı dağlarına, evlerimize, yağmur yerine
Geldi, memleketim göze.

Dostluk, kalmadı
Komşuluk dersin, o hiç kalmadı.
Açlıktan fakirlikten, orada, burada iş aramaktan anamız ağladı
Düştük, birbirimize.
Geldi memleketim, geldi göze.

Bir şeyler oldu, şu vatana
Kardeş kardeşle kavga eder oldu, kendi yurdunda
Birlik bozuldu, beraberlik bozuldu
Etrafımızdaki dost bildiklerimiz birer, birer bize düşman oldu, aç kurt oldu.
Bakmaz oldular sözümüze
Yoruldu benim güzel memleketim yoruldu.
Geldi memleketim'de göze.

20 Ekim 2015-10-20

Ahmet Yüksel Şanlı er